

Της Λένως Μπότσαρη

Όλες οι καπετάνισσες από το Κακοσούλι
όλες την Άρτα πέρασαν, τα Γιάννινα τις πάνε
σκλαβώθηκαν οι αρφανές, σκλαβώθηκαν οι μαύρες
κι η Λένω δεν επέρασε δεν την επήραν σκλάβα.

Μόν' πήρε δίπλα τα βουνά, δίπλα τα κορφοβούνια,
σέρνει τουφέκι σισανέ κι εγγλέζικα κουμπούρια,
έχει και στη μεσούλα της σπαθί μαλαματένιο.

Πέντε Τούρκοι την κυνηγούν, πέντε τζοχανταραίοι.
«Τούρκοι, για μην παιδεύεστε, μην έρχεστε σιμά μου,
σέρνω φουσέκια στην ποδιά και βόλια στις μπαλάσκες.

-Κόρη, για ρίξε τ' άρματα, γλίτωσε τη ζωή σου.
-Τι λέτε, μωρ' παλιότουρκοι και σεις παλιοζαγάρια;
Εγώ είμαι η Λένω Μπότσαρη, η αδερφή του Γιάννη
και ζωντανή δεν πιάνουμαι εις των Τουρκών τα χέρια.»